

Недѣй забравя нашитѣ думи,  
Недѣй потыква наш'та любовь;  
Нито помисляй, душице мила,  
За други вѣренъ любовникъ новъ.

Недѣй забравя какъ сме се клѣли  
Въ любовта вѣрни ний да умрѣмъ, —  
Ако се случи да не сполучимъ  
Въ тоз' свѣтъ лъжовенъ да се сберемъ.

Нек' не умира нашата клѣтва;  
Недѣй се кичи ти съ другъ вѣнецъ;  
Горѣ въ небето ний ще се срѣщнемъ,  
Ще се вѣнчаемъ съ райски цвѣтецъ. прс

Скрѣбно врѣме за насъ дойде,  
Живи да се раздѣлимъ,  
Сълзи ронѣ азъ за тебе,  
Богъ знай да ли щемъ се видимъ.

Ти отивашъ о! любезний,  
Менъ оставашъ нажалена,  
Всичка сила ми изчезна  
И въ мжка съмъ повалена.

Що тѣй скоро ти забрави,  
Сладки думи и любовь,  
Азъ да плачѣхъ ме оставашъ  
И да гниѣхъ, ахъ, злочеста.

Не тжжи ти, сладко пиле,  
Азъ ще скоро да се върнѣхъ,  
И ще тебе азъ прѣгърнѣхъ,  
И щемъ си воля испълнимъ.

Жаленъ вечеръ дъждъ пролива,  
Страшенъ блѣсъкъ се явява,